

Forskelligheder mellem Anskuelserne i dette Ting; og mellem Anskuelserne hos dette og det andet Tings Flertal ere dog Sindene ikke haardere, end at naar vi ere komne i Fællesudvalg, have vi mange Gange haft Lykke til at blive enige om en eller anden stor Sag, og jeg er tilbøjelig til at tro, at vi have haft Lykke til at blive enige i de fleste Tilfælde, naar vi ere naaede til at komme i Fællesudvalg. Naar det ikke er lykkedes at faa denne Sag igennem, er en væsentlig Grund dertil, at vi aldrig have gjort et alvorligt Forsøg med at faa Sagen i Fællesudvalg. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og paa ny anbefale at lægge Skattekommissionens Forslag til Grund for den videre Forhandling.

Koch: Det gør mig ondt, at det ærede 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) i Anledning af min Udtalelse i Gaar om Beskatningsforholdene i Kjøbenhavn er kommen til den Slutning, at jeg skulde nære Uvillie mod Kjøbenhavn. Jeg tror dog, at jeg tog fornøden Reservation i saa Henseende, forinden jeg kom med de Bemærkninger, jeg havde at anføre om denne Sag, saa det ærede Medlem maatte, naar han havde villet ulejlig sig med at gennemlæse mine Bemærkninger, være kommen til en anden Opfattelse. Nej, jeg nærer ikke nogen Uvillie mod Kjøbenhavn, paa ingen Maade, men jeg finder, at hele den Ordning, der nu tænkes gennemført for det øvrige Land, er af den Beskaffenhed, at den ogsaa bør anvendes i Kjøbenhavn. Nu siger det ærede Medlem — og det var for Resten ogsaa en Udtalelse, der kom fra den højtærede Minister i Gaar — at den egentlige Formue- og Lejlighedsskat er uanvendelig i Kjøbenhavn under de store Forhold, hvor man savner det fornødne Kendskab til den enkelte Person. Ja, hvis Formue- og Lejlighedsskatten vedblev at være den samme, som den oprindelig har været, hvor den aldeles ikke er bunden til nogen som helst Regel, saa var jeg fuldstændig enig med de Herrers deri. Grunden, hvorfor man i mange Købstæder, navnlig de store, i de senere Aar har maattet forlade Formue- og Lejlighedsskatten i den daværende Form, var netop denne fuldstændige Mangel paa Grundlag og Regler, hvorefter man gik frem, men det er netop Hensigten med det Forslag, her foreligger, at man vel vil fastholde Formue- og Lejlighedsskatten, men vil binde den til bestemte Regler, binde den navnlig med Hensyn til, hvorledes den efter Indtægternes Beskaffenhed skal an-

sættes. Jeg ser ikke nogen som helst Hindring for, at de Bestemmelser, som ere foreslaaede i det foreliggende Forslag for den øvrige Del af Landet, skulde være uanvendelige for Kjøbenhavn. Selvfølgelig er det et stort Apparat, der skal anvendes i Kjøbenhavn; det er det allerede nu, men naar man har de fornødne Folk til det, kan det gøres akkurat lige saa godt i de større som i de mindre Kommuner. Man kan regere en Herregaard og man kan regere et Kejserdømme, det kommer blot an paa, at man har de fornødne Kræfter dertil. Naar der principielt set intet er til Hinder for, at der kan gennemføres en Formue- og Indkomstskat af den Beskaffenhed, som her foreslaas af Regeringen, i det øvrige Land, vil der efter min Erfaring i det hele taget med Hensyn til den kommunale Styrelse heller ikke være noget i Vejen for at indføre den ogsaa i en Kommune af Kjøbenhavns Størrelse.

Det ærede 10de kongevalgte Medlem har jo selv været inde paa hele den Tanke i Fjor, da vi forhandlede sammen i Udvalget, hvor det Forslag var fremme, at man skulde arbejde for at faa de Regler, som den Gang bleve lagte til Grund for Ordningen af Statens Formue- og Indkomstskat, gældende over det hele Land, ogsaa for Kjøbenhavn. Det ærede Medlem mente, at det kunde let ske, naar der blev nogle Forandringer i de nugældende Regler i Kjøbenhavn. Vi foreslog den Gang, at det skulde tillades Kommunalbestyrelserne at optage disse Regler andetsteds. Det ærede Medlem har altsaa dog været inde paa denne Tankegang. Men det er ikke for mig Hovedsagen i denne Sag, endskønt der for mig bestandig er noget stødende i, at Folk, der efter vore Forhold ude i Landet eje nogen Formue, kunne bringe denne ganske i Sikkerhed ved at komme her over til Kjøbenhavn, hvor de ikke blive beskattede efter andre Hensyn end ligefrem Hensynet til deres Indtægt. Det er urigtigt, det er uretfærdigt over for det øvrige Land, og det er uretfærdigt og urigtigt for Kjøbenhavns Vedkommende, og der er ogsaa den store Fare, at der er sat her i dette Forslag og i det andet Ting fremkomne Forslag denne positive Grænse, at over 3 eller 2 pCt. maa denne Skat ikke komme op. Det ærede Medlem har selv været med til — ja, jeg ved ikke, om han selv har været med, men det blev dog foreslaaet af dette Tings Flertal i Fjor under Behandlingen af Skattelovene — at man skulde give Tilladelse til at gaa ud over disse Procenter med Indenrigsministe-